

KAK Rallyt 1976

- Jan Glad / Per Nedergaard i svensk vinterrally

Fortælling af Per Nedergaard

Vi startede hjemme fra torsdag morgen den 19. februar med kurs mod Karlstad, som ligger nord for den store sø Väneren.

I servicevognen havde vi Jørgen Bindner og "Palle murer" og i den nye Opel Kadett GT/E Jan Glad og undertegnede. Vi havde ikke haft mere end 1 uge til at gøre vognen klar, så de eneste vi nåede, var at trimme undervognen, så som støddæmpere, bundplade ect. samt naturligvis styrtbøjle, instrumenter, sæder o. lign. Motoren var ren standard dvs. ca. 105 Din.

At være seeded som start nr. 10 forpligter, så vi var lidt spændte på at starte midt blandt nogle af verdens bedste rallykørere, så som Bjørn Waldegaard, Simo Lampinen, Per Inge Waldfritson i de barske Lancia Stratos, - Stig Blomquist, Per Eklund, Dag Petterson i Saab V4 samt Opel Kadett-holdene Anders Kulläng, Lars Carlson og Bror Danielson. Hvis det skulle blive "bar mark" som svenskerne siger, ville Bjørn Waldegaard være favorit med sin meget hurtige Lancia på næsten 250 HK, men hvis der kom sne, ville det være Stig Blomquist eller Per Eklund i deres forhjulstrukne Saab'er, som ville have de bedste chancer.

Vi ankom til Karlstad torsdag aften, så tidligt at vi kunne komme til maskinkontrol med det samme. Ingen problemer, så vi kørte til vores hotel og gik tidligt i seng.

Vi skulle først starte kl. 17:39, så fredag havde vi rigtig tid til at nyde vores morgenmad, og ved 11-tiden kørte vi ud til startstedet, hvor vi fik vores papirer. Vi blev præsenteret for en etape på ca. 700 km, som skulle gennemkøres to gange. Heri var incl. 700 skriver SYVHUNDREDE km hastighedsprøve.

Første prøve var på Färjestads Travbane. 4 omgange, - dette var den allerførste prøve vi kørte med vores nye bil, så vi var lidt spændte på hvordan det ville gå, men det viste sig, at den var meget nem at køre, så vi var klar til at gå i gang med de "rigtige" prøver.

Jan Glad / Per Nedergaard i den nye Opel Kadett GT/E i KAK Rallyt 1976

SS-2 var en "kort" prøve på ca. 15 km som vi kørte på 15 min. 44 sek. Det viste sig, at på alle skovveje var is og ca. 2-3 cm sne ovenpå, så der var noget at se til. Vi blev overhalet allerede efter ca. 5 km kørsel af en god bekendt, Nordmanden Per Engseth i en LADA (Søren kan være stolt), og allerede her så vi hvordan svenskerne og nordmænd kan køre på sne. Til sammenligning med vores tid skal nævnes, at SS-2 blev vundet af Per Eklund i Saab med 12 min. 47 sek.

Herefter gik det slag i slag med prøver hele natten, varierende mellem 9 og 50 km, alle sammen ad snoede skovveje.

Efter madophold i t Toreby tidligt om morgenen, manglede vi 6 prøver, hvoraf den ene var på 70 km. Skov, skov og atter skov. Vi havde efterhånden lært lidt af teknikken, så vi startede med frisk mod. Vi blev "kun" overhalet 3 gange på den lange prøve, hvilket jeg efterhånden synes var ganske godt.

På denne prøve indtraf noget karakteristisk for svenske rallykørere. Vi blev hentet af Saab's 3. kører Dag Petterson efter ca. 10 km kørsel. Ca. 2 km længere fremme holdt vognen i et vinkelsving med næsen i den forkerte retning og højre baghjul revet af. Vi tænkte straks, at vi nu var rykket en plads op, men ak nej, ca. 10 km før mål kom han igen med alle sejl sat til. Jeg sagde til Jan, at han skulle sætte efter ham, men det var umuligt – de var alt for dygtige når der er sne og is. Men 2 km længere fremme, gik de og skubbede bilen ca. 30-40 meter ude på en sø (som heldigvis var frosset til) og så var de færdige. Det er enten eller. Vores tid var 54 min. 19 sek., det var 62. bedste tid ud af 230 vogne. Prøvens hurtigste tid var Stig Blomquist med 44. 22 sek.

Efter denne lange prøve, var der kun 1300 m til den næste, som dog "kun" var på 36 km. Herefter to prøver mere, og så tilbage til pause i Karlstad, hvor vi var kl. ca. 12:00 lørdag middag. Vi fik 3 timers søvn inden vi igen gjorde os klar til at starte på anden etape. Det gør man så praktisk, at man starter forfra i rutebogen, som for øvrigt indeholdt 41 sider. Vi restartede kl. 17:10 lørdag aften og så gik det slag i slag hele aftenen og natten. Det var dog i mellemtiden begyndt at sne, så imod afslutningen af løbet var der kommet ca. 25-30 cm sne, så vores tider var gennemgående lidt langsommere i anden omgang end i første.

På prøve 5 – de kaldte den sporadisk for Opel-prøven – indtraf begivenheden: ca. halvvejs gennem den 50 km lange prøve, kom vi for stærkt ind i et højresving, vi havde fået lagt GT/E'eren på tværs før svinget, men den forsatte dog lige ud med retning mod en elmast, Jan opdagede dog, at der var plads mellem masten og en hæk, så han fik rettet Opel'en op, så vi kunne køre lige mellem hæk og mast, så tæt på sidstnævnte, at spejlet i højre side klappede ind på sideruden: da vi endelig holdt stille, var det oven på en stor sten, hvilket vi dog først opdagede lidt senere. Da vi havde trukket og skubbet i ca. 10 min. Dukkede der pludselig 4 mand af skovtrykningen, og så fik vi den ned af stenen og op på vejen igen. Så i løb tilbage efter trekanten og ind med "snowgripen" råbte tak til vores "redningsmænd" og afsted igen. Hele "turen" kostede ca. 15-16 min.

Efter prøven holdt vores servicevogn klar, så vi gav Opel'en et eftersyn og justerede styretøjet lidt da det spidsede for meget. Dette gjorde, at vi kom 12 min. for sent til den næste ÅTK. Endnu en gang morgenmad i Torsby og de sidste 6 prøver. Vi var i mål kl. 11:09 søndag i Karlstad.

Tre af de fire andre danske vogne der deltog udgik alle på første etape. Det var Stig Andersen i Fiat 128, Tom Heine Jensen i Citroén GS samt Ole Vigsø i Opel Ascona. Efter pausen udgik også Jens-Ole Kristiansen som havde Freddy Jensen fra Helsingør med som anden kører. Også han kørte i sin nye Opel Kadett GT/E.

Da vi i 1975 kørte Rally Nordland og blev nr. 13 generelt var vi ca. 18 min. efter vinderen Ove Anderson, Dengang syntes jeg, det var fantastisk meget, men nu skal I få det. Vi blev nr. 24 generelt og nr. 10 i gruppe 4-klassen, og denne gang udtrykker jeg det i timer!! Vi var 1 time og 50 min. efter vinderen Per Eklund i Saab. Stig Blomquist var godt 1 min. efter Per.

Nå, vi var nu også godt tilfredse, bar det at gennemføre, var vi glade for. Løbets hårdhed kan udtrykkes i, at kun 28 vogne kom i mål i Karlstad søndag middag.

Vi fik lov til at få bilen ud af Parc-Fermé, da vi mente, at f.eks. Per Eklund ikke ville protestere på vores bil. Så kørte vi fra Karlstad kl. ca. 12:00 og nåede hjem til Holbæk tidsnok til at se reportage fra løbet i sporten fra Sveriges TV kl. 20:30.

Vi lærte meget i det løb:

1. Vi skal bruge smalle stive dæk
2. Vi skal gøre meget mere ved vores kondition – det er meget vigtigt, at konditionen er i orden i et så langt krævende løb
3. Vi når kun svenskerne til sokkeholderne. De har ubetinget verdens bedste rallykørere

Per Nedergaard - 1976

